

Τίτλος Μαθήματος	Κλινική Άσκηση Ι				
Κωδικός Μαθήματος	PHYS309				
Τύπος μαθήματος	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ				
Επίπεδο	Πτυχίο (Επίπεδο 1)				
Έτος / Εξάμηνο φοίτησης	3 ^ο Έτος / Χειμερινό				
Όνομα Διδάσκοντα	Γιάννης Σίσου				
ECTS	6	Διαλέξεις / εβδομάδα	2	Εργαστήρια / εβδομάδα	10
Σκοπός του Μαθήματος	<p>Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών στην κλινική προσέγγιση ασθενών με παθήσεις του αναπνευστικού/ καρδιαγγειακού συστήματος και σε προ εγχειρητικούς και μετεγχειρητικούς ασθενείς κοιλίας, καρδιάς και θώρακος. Επίσης, η εκπαίδευσή τους στην αξιολόγηση των κλινικών συμπτωμάτων, τον καθορισμό θεραπευτικών στόχων και το σχεδιασμό των θεραπευτικών παρεμβάσεων τόσο κατά την παραμονή των ασθενών στο νοσοκομείο όσο και μετά την έξοδό τους από αυτό.</p>				
Μαθησιακά αποτελέσματα	<p>Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές αναμένεται να είναι σε θέση να:</p> <ul style="list-style-type: none"> αξιολογούν τους ασθενείς με αναπνευστικές, καρδιαγγειακές παθήσεις, και τους ασθενείς που έχουν υποβληθεί σε χειρουργεία θώρακος, καρδιάς και άνω κοιλίας και να επιλέγουν τις ενδεδειγμένες τεχνικές και μέσα φυσικοθεραπείας για την αντιμετώπισή τους καθορίζουν τους θεραπευτικούς στόχους και να εφαρμόζουν εξατομικευμένα παρεμβατικά προγράμματα αποκατάστασης με βάση τον κλινικό συλλογισμό και το μοντέλο λειτουργίας του ICF μελετούν διεξοδικά τον ιατρικό φάκελο του ασθενούς και να ερμηνεύουν τα ευρήματα των κλινικών και εργαστηριακών εξετάσεων. 				

	<ul style="list-style-type: none"> • μπορούν να συνδέσουν τη θεωρία με την τεκμηριωμένη γνώση στην κλινική πρακτική • κατανοήσουν τη σημασία της πρώιμης κινητοποίησης και να εκτελούν προ εγχειρητική φυσικοθεραπεία • ερμηνεύουν τα ζωτικά σημεία όπως παρουσιάζονται στο monitor /οθόνη • εκτελούν τεχνικές κινητοποίησης, έγερσης και ορθοστασίας των ασθενών • διαγιγνώσκουν τις χειρουργικές επιπλοκές των ασθενών και να καθορίζουν κλινικούς στόχους • να μπορούν να κάνουν διαφορική διάγνωση των ασθενών τους και να προτείνουν τεκμηριωμένα πρωτόκολλα θεραπείας εξατομικευμένα για την κάθε κλινική περίπτωση • να χρησιμοποιούν ψηφιακές, προηγμένες εφαρμογές στην αξιολόγηση και θεραπεία καρδιοαναπνευστικών ασθενών (ψηφιακά σπιρόμετρα, IMT'S, γωνιομετρα και μετρήσεις στάσης, δυναμόμετρα χειρός κ.λπ.) • θέτουν μακροπρόθεσμους θεραπευτικούς στόχους και να σχεδιάζουν προγράμματα αποκατάστασης • κατανοούν τις θεραπευτικές ενδείξεις για την εφαρμογή αναπνευστικών ασκήσεων και τεχνικών κινητοποίησης • κατανοούν την αξία της διεπιστημονικής θεραπευτικής προσέγγισης και να συνεργάζονται με άλλες ειδικότητες 		
<p>Προαπαιτούμενα</p>	<p>Καρδιοαναπνευστική Φυσικοθεραπεία I & II (PHYS205 &PHYS206)</p>	<p>Συναπαιτούμενα</p>	<p>Όχι</p>
<p>Περιεχόμενο Μαθήματος</p>	<p>Περιγραφή: Το περιεχόμενο μαθήματος περιλαμβάνει τη φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση, το μοντέλο λειτουργικότητας ICF, τον κλινικό συλλογισμό και τεχνικές φυσικοθεραπείας και αποκατάστασης. Πιο συγκεκριμένα η κλινική εκπαίδευση των φοιτητών εστιάζεται κυρίως στα εξής:</p> <ul style="list-style-type: none"> • στην αξιολόγηση του χρόνιου αναπνευστικού ασθενή, του ασθενή της μονάδας εντατικής θεραπείας-MEΘ και του χειρουργημένου ασθενή (πνεύμονες-καρδιά-άνω κοιλία) • στον κλινικό συλλογισμό και την τεκμηρίωση θεραπευτικών παρεμβάσεων και τη λήψη αποφάσεων σε κλινικό περιβάλλον • 'CanMeds' πρότυπο πλαισίου κλινικής επάρκειας στην καρδιοαναπνευστική φυσικοθεραπεία (Πολυπαραγοντικός ρόλος ως φυσιοθεραπευτής, επικοινωνιολόγος, συνεργάτης, ηγέτης, συνήγορος υγείας και επαγγελματίας) 		

	<ul style="list-style-type: none"> • στο σχεδιασμό παρεμβάσεων για κάθε κλινικό περιστατικό • στη φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και αντιμετώπιση περιφερικών αγγειακών παθήσεων και διαταραχών μεταβολισμού, όπως ο διαβήτης και το μεταβολικό σύνδρομο. • στη μεθοδολογία σχεδιασμού και οργάνωσης προγραμμάτων αποκατάστασης. Βασικές αρχές σχεδιασμού της άσκησης. • στην εκμάθηση και διδασκαλία τεχνικών αυτοδιαχείρισης • στην κλινική επαναξιολόγηση αναφορικά με την αποτελεσματικότητα-καταλληλότητα της επιλεγμένης παρέμβασης • ψηφιακές και προηγμένες εφαρμογές στην αξιολόγηση και θεραπεία καρδιοαναπνευστικών ασθενών (ψηφιακά σπιρόμετρα, IMT'S, γωνιομετρία και μετρήσεις στάσης, δυναμόμετρα χειρός κ.λπ.) • στην αξιολόγηση της απόδοσης του κυκλοφορικού συστήματος. Μέγιστη πρόσληψη οξυγόνου. Άμεσα και μακροχρόνια αποτελέσματα της άσκησης στην απόδοση του κυκλοφορικού συστήματος • στην αξιολόγηση της λειτουργικής ικανότητας του κυκλοφορικού συστήματος (μέγιστη δοκιμασία κόπωσης, καρδιοαναπνευστική δοκιμασία κόπωσης / αξιοποίηση των δεδομένων της δοκιμασίας κόπωσης στο σχεδιασμό των προγραμμάτων καρδιαγγειακής προσαρμογής).
<p>Μεθοδολογία Διδασκαλίας</p>	<p>Θεωρία</p> <p>Η διδασκαλία του μαθήματος συμπεριλαμβάνει διαλέξεις για την προσφορά του θεωρητικού υπόβαθρου. Στη διδασκαλία του θεωρητικού μέρους, χρησιμοποιούνται αναλυτικές σημειώσεις με PowerPoint και υλικό πλούσιο σε εικόνες και videos. Μέθοδοι όπως μελέτες περίπτωσης, κλινικά σενάρια ασθενών συζήτηση, ερωτήσεις / απαντήσεις ανάλογα με τη φύση του μαθήματος. Χρησιμοποιείται επίσης ερευνητικά τεκμηριωμένο σχετικό υλικό δημοσιευμένο σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά για παρακολούθηση των πιο πρόσφατων εξελίξεων σχετικών με το αντικείμενο του μαθήματος.</p> <p>Κλινική</p> <p>Κατά τη διάρκεια της κλινικής άσκησης, οι φοιτητές αναπτύσσουν τις κλινικές τους δεξιότητες στην αξιολόγηση, τον κλινικό συλλογισμό και την επικοινωνία με ασθενείς και προσωπικό και την ασφαλή εφαρμογή φυσικοθεραπευτικών παρεμβάσεων σε πραγματικούς</p>

	<p>ασθενείς με καρδιοαναπνευστικά και χειρουργικά προβλήματα, που νοσηλεύονται σε πραγματικό κλινικό περιβάλλον.</p>
<p>Βιβλιογραφία</p>	<p>Κύρια Συγγράματα:</p> <p>West JB. <i>Respiratory Physiology: (2008) The Essentials</i>. 8th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.</p> <p>West JB. <i>Respiratory Physiology: (2012) The Essentials</i>. 9th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.</p> <p>McArdle W, Katch F, Katch W. (2001) <i>Essentials of physiology</i>. New York: Lippincott, Williams & Wilkins.</p> <p>Γραμματοπούλου Ε. (2017) <i>Φυσικοθεραπευτικές τεχνικές και μέθοδοι αξιολόγησης στις αναπνευστικές παθήσεις</i>. Ιατρικές εκδόσεις Κωνσταντάρας.</p> <p>Reid W, Chung F. <i>Κλινική προσέγγιση στην καρδιοαναπνευστική φυσικοθεραπεία</i>. Εκδόσεις Πασχαλίδης.</p> <p>Prendergast TJ, Russo SJ. (2006). Pulmonary disease. In SJ. McPhee & WF. Ganong (Eds.), <i>Pathophysiology of disease: An introduction to clinical medicine</i>. New York: McGraw-Hill.</p> <p>Αναφορές:</p> <p>Elsbeth Finch, Dina Brooks, Paul W. Stratford. (2002) <i>Guide to Enhanced Clinical Decision-Making</i> Canadian Physiotherapy Association</p> <p>Morice AH, Fontana GA, Belvisi MG, Birring SS, Chung KF, Dicpinigaitis DV, et al. (2007) ERS guidelines on the assessment of cough. <i>Eur Respir J</i>; 29: 1256–1276.</p> <p>American Thoracic Society (1999). Dyspnoea. Mechanisms, assessment and management: A consensus statement. <i>Am J Res Crit Care Med</i> 1999; 159: 321-340.</p> <p>Grammatopoulou E, Haniotou A, Douka G, Koutsouki D. (2010) Factors associated with BMI in Greek adults with asthma. <i>Journal of Asthma</i>; 47: 276-280.</p> <p>Denehy L, Granger GL. (2018) Advances in cardiorespiratory physiotherapy and their clinical impact. <i>Expert Rev Respir Med</i>. ;12(3):203-215.</p>

	<p>Kofod LM, Andersen AH, Rohde H, (2017) Respiratory physiotherapy – a clinical guideline. <i>European Respiratory Journal</i> 50: PA2530.</p> <p>Williams CA, Wadey C, Pieleas G, et al. (2020) Physical activity interventions for people with congenital heart disease <i>Cochrane Database Syst Rev</i> 28;10(10):CD013400.</p>
Αξιολόγηση	<p>Η αξιολόγηση του μαθήματος αποτελείται από τη συνεχή αξιολόγηση (Αξιολόγηση κλινικής άσκησης, συμμετοχή στην τάξη) και την τελική εξέταση.</p> <p>Αξιολόγηση κλινικής: 70%.</p> <p>Η αξιολόγηση του/της φοιτητή/τριας αφορά την καθημερινή επίδοση του στο κλινικό χώρο. Ο Κλινικός Εκπαιδευτής του είναι υπεύθυνος για την αξιολόγηση της επίδοσης του/της φοιτητή/τριας. Συγκεκριμένα, αξιολογεί την καθημερινή συμμετοχή του/της φοιτητή/τριας και την ικανότητα του να ανταποκρίνεται με επάρκεια στην αντιμετώπιση του κλινικού περιστατικού που τίθεται προς αντιμετώπιση, στην ικανότητα προσέγγισης του ασθενούς, στη λήψη ιστορικού, στη σειρά διεξαγωγής της φυσικοθεραπευτικής αξιολόγησης, στην ικανότητά του να θέτει βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους θεραπευτικούς στόχους. Ο/Η φοιτητής/τρια πρέπει να έχει επιτυχώς ολοκληρώσει το σύνολο συγκεκριμένων φυσικοθεραπευτικών παρεμβάσεων που καλύπτουν όλες τις τεχνικές φυσικοθεραπείας σε κάθε κλινική που απασχολείται.</p> <p>Ο/Η φοιτητής/τρια αξιολογείται καθημερινά από τον κλινικό εκπαιδευτή. Επιπλέον, στα μέσα του εξαμήνου (6^η – 8^η εβδομάδα μαθημάτων), πραγματοποιείται συνάντηση των Κλινικών Εκπαιδευτών για ανταλλαγή απόψεων και παρατηρήσεων για καλύτερη καθοδήγηση των φοιτητών και καθορισμό του επιπέδου των επιδόσεών του/της. Στο τέλος του τριμήνου οι βαθμολογίες συμφωνούνται μεταξύ των Κλινικών εκπαιδευτών που ήταν υπεύθυνοι για κάθε φοιτητή/τρια. Η ανάλυση του τρόπου βαθμολόγησης του/της φοιτητή/τριας γίνεται στην αρχή της Κλινικής Πρακτικής Άσκησης από τους αντίστοιχους Κλινικούς Εκπαιδευτές.</p> <p>Τα κριτήρια αξιολόγησης για τους φοιτητές αφορούν 3 κύριες ενότητες:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Θέματα ασφάλειας (Παροχή και διεξαγωγή φυσικοθεραπείας με ασφάλεια, κ.λπ.) 2. Επαγγελματισμός του/της φοιτητή/τριας (επικοινωνία με ασθενείς, συμπεριφορά, τήρηση του ωραρίου εργασίας κ.λ.π.)

	<p>3. Γνώση και κλινικές δεξιότητες (θεωρητικό κλινικό υπόβαθρο, πρακτική/κλινική εφαρμογή θεραπευτικών διαδικασιών κ.λ.π.)</p> <p>Για κάθε ενότητα, τα κριτήρια και η βαθμολόγηση περιγράφονται λεπτομερώς στο παράρτημα. Συνιστάται στον μαθητή να διαβάσει προσεκτικά την κάρτα αξιολόγησης από την αρχή του εξαμήνου, ώστε να γνωρίζει πώς αξιολογείται καθημερινά. Για κάθε ένα από αυτά τα κριτήρια, ο/η φοιτητής/τρια λαμβάνει ένα βαθμό (με άριστη βαθμολογία το 10) με βάση τη συνολική επίδοσή του/της κατά τη διάρκεια του εξαμήνου (βλ. ταξινόμηση βαθμολογίας στον οδηγό "Ενιαίος Οδηγός Κλινικής Άσκησης"). Ο μέσος όρος αυτών των βαθμών θα καθορίσει τον τελικό βαθμό.</p> <p>Συνεχής αξιολόγηση: 10%.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Συζητήσεις στην τάξη: Οι φοιτητές συμμετέχουν σε συζητήσεις στην τάξη για την αξιολόγηση των θεωρητικών τους γνώσεων. Ενθαρρύνεται η ενεργός συμμετοχή για να ακονίσουν τις δεξιότητες κριτικής σκέψης τους, θέτοντας ερωτήσεις ανοικτού τύπου και διευκόλυνσης του διαλόγου τους. • Αξιολόγηση από ομότιμους και αυτοαξιολόγηση: Ανατίθεται στους φοιτητές να αναθεωρούν και να παρέχουν ανατροφοδότηση σε εργασίες των άλλων, ενθαρρύνοντάς τους να αξιολογούν κριτικά την κατανόηση των συμφοιτητών τους και να παρέχουν εποικοδομητικές προτάσεις. <p>Τελική εξέταση: 20%. Η γραπτή τελική εξέταση περιλαμβάνει ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, ανάπτυξης και σύντομης απάντησης και ανοικτές ερωτήσεις, καθώς και εκτεταμένες κλινικές περιγραφές.</p>
Γλώσσα	Ελληνικά / Αγγλικά